

Hoofstuk: 3&4VD Paragraaf: 4.	Teks	1933/53-vertaling	1983/91-vertaling
Die Sinode verwerp die dwaling van hulle wat leer: Die mens wat nie weergebore is nie, is nie werklik en nie heeltemal dood in sondes nie. Ook is alle kragte om die geestelike goeie te doen hom nie ontnem nie. Hy kan nog honger en dors na die geregtigheid en die lewe en kan die offer van 'n verslae en gebroke gees, wat God welgevallig is, bring.			
Die Sinode leer: Hierdie opvatting stry teen die duidelike getuienisse van die Skrif: Julle was dood deur die misdade en die sondes,	1	Efesiërs 2:1	En julle het Hy lewend gemaak, wat dood was deur die misdade en die sondes
		Efesiërs 2:5	En julle het Hy lewend gemaak, wat dood was deur die misdade en die sondes ... ook toe ons dood was deur die misdade, lewend gemaak saam met Christus—uit genade is julle gered— ...
en: al die versinsels wat hy in sy hart bedink, altyddeur net sleg was.	2	Genesis 6:5	Toe die HERE sien dat die boosheid van die mens op die aarde groot was en al die versinsels wat hy in sy hart bedink, altyddeur net sleg was,
		Genesis 8:21	En die HERE het die lieflike geur geruik, en die HERE het in sy hart gesê: Ek sal die aarde verder nie meer vervloek ter wille van die mens nie, want die versinsels van die mens se hart is sleg van sy jeug af. En Ek sal verder nie meer al die lewende wesens tref soos Ek gedoen het nie.
Buitendien is honger en dors na bevryding uit die ellende, na die lewe, asook die offer van 'n gebroke gees aan God, slegs eie aan die wedergeborenes en aan hulle wat salig genoem word.	3	Psalms 51:10	Skep vir my 'n rein hart, o God, en gee opnuut in die binneste van my 'n vaste gees.
		Matteus 5:6	Salig is die wat honger en dors na die geregtigheid, want hulle sal versadig word.